

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

REVOLUCE DĚLNÍKA Z NAZARETA

„Rudou barvou dneska září sedmička v mém kalendáři. Podívej se oknem: všude, v ulicích je všechno rudé. Každé okno, každá střecha, jako by dnes hořela. Tam, kde jindy tramvaj spěchá, kapela jde zvesela. Celá země – i my děti, velký svátek máme dnes. Rudý balónek můj letí, přímo k obloze se vznes'.“

Udělalो se vám nevolno při vzpomínce? Je tomu právě čtvrt století, co jsme naposledy spolu s hrdinným sovětským lidem slavili revoluci, která ve skutečnosti nebyla ani říjnová, ani socialistická. Možná tak velká, co do škod a utrpení. A tak si myslím, že je důležité Bohu děkovat za dar svobody. A to přesto, že ne vše je ideální.

My ve farnosti máme ještě jeden důvod k oslavě. Vždyť právě sedmého listopadu je tomu sedmdesát sedm let, co byl vysvěcen náš kostel. Tehdy byla neděle a nikoho asi ani nenapadlo, že se v Moskvě právě

konají oslavy rudé krutovlády, která za pár let zaplaví i naši zemi.

Bolševici přišli, a když skončily „věčné časy“, zase odešli, nebo se překabátili. Kostely a věřící zůstali.

Je ale ještě hlubší důvod k radosti než dar svobody a posvěcení. I kdyby nás zase chtěl někdo zotročovat, i kdyby kostely zpustly a dokonce i kdybychom my se stali nevěrnými, Kristus bude stále stejný. A stále ochotný nám vyjít vstříc se svým odpuštěním a přijetím. Vždyť jeho revoluce není ve znamení násilí a strachu, ale v síle lásky a pravého pokoje.

P. Jiří Korda

Projevem svobody je i plachetnice La Grace, kterou P. Korda požehnal, více v ohlasech

STAVBA, MLÁDEŽ A KULT DÍTĚTE

Poslední zasedání pastorační rady proběhlo 8. října. Architekti spolu se mnou seznámili přítomné se stavem projednávání rekonstrukce a stavby na úřadech. Příprava celého projektu se díky požadavkům úřadů oproti původnímu harmonogramu prodlouží o několik týdnů, možná i měsíců. Proto jsme se dohodli s fundraiserem Jiřím Kučerou, že dokončí přípravnou fázi plánu shánění prostředků na stavbu a pozastaví svou činnost. A tak se naše rychlé tempo příprav zvolňuje. Je třeba pokračovat v intenzivních modlitbách, nemusíme ale propadat skepsi. Vždyť snad všechny větší rekonstrukce a stavby tohoto typu se potýkaly s nějakými problémy. Nezapomínejme, že tomu není ani rok, co se nám podařilo vyřešit letité problémy s pozemky.

Dále jsme se zabývali plánem nabídnout nejen věřící veřejnosti program modliteb za mír a pokoj. Jsme teď ve fázi vytváření základního konceptu.

Jiný nápad se ale již do praxe uvádí. Pod vedením P. Jirsy a T. Sixty se konalo první setkání Lhotka Youth, kam byli pozvaní jak všichni mládežníci, kteří chodí do některého ze společenství, tak i ti „nezapojení“.

Pánové Hradec a Křížek přišli s iniciativou oslovit krátkým dopisem,

řekněme jakýmsi „občasníkem“, sousedy okolo kostela. Návrh se členům rady velmi líbil, byl diskutován rozsah domácností, které zvládneme takto oslovit. Chtěli bychom jej distribuovat ještě do Vánoc.

Rada se shodla, že je správné poděkovat panu Fantovi za jeho mnohaleté působení ve funkci hlavního varhaníka a panu Pospíšilovi za jeho obětavé sbormistrovství.

Při hodnocení uplynulého měsíce se otevřel problém se stoupající hlučností, a to zvláště během mše svaté od deseti hodin. Mají ji na svědomí zvláště ty rodiny, které nechávají děti nahlas křičet, povídat a zpívat si. Společně s těmi členy rady, kteří mají děti, se pokusím řešit situaci přímo během mší. Bohu díky za to, že tu máme tolik dětí! Ale to neznamená, že budeme k sobě bezohlední. Všimněte si prosím, že jsou rodiny, třeba i vícečetné, které to zvládají. A jejich dospívající děti jsou často důkazem, že vyžadování určité kázně je od víry neodradilo. Dokonce se domnívám, že právě naopak. Chci zdůraznit, že v případě zájmu je možné se na nás obrátit s prosbou o pomoc. Vždyť například maminky, se kterými nechodí manžel do kostela, to mají velmi těžké.

P. Jiří Korda

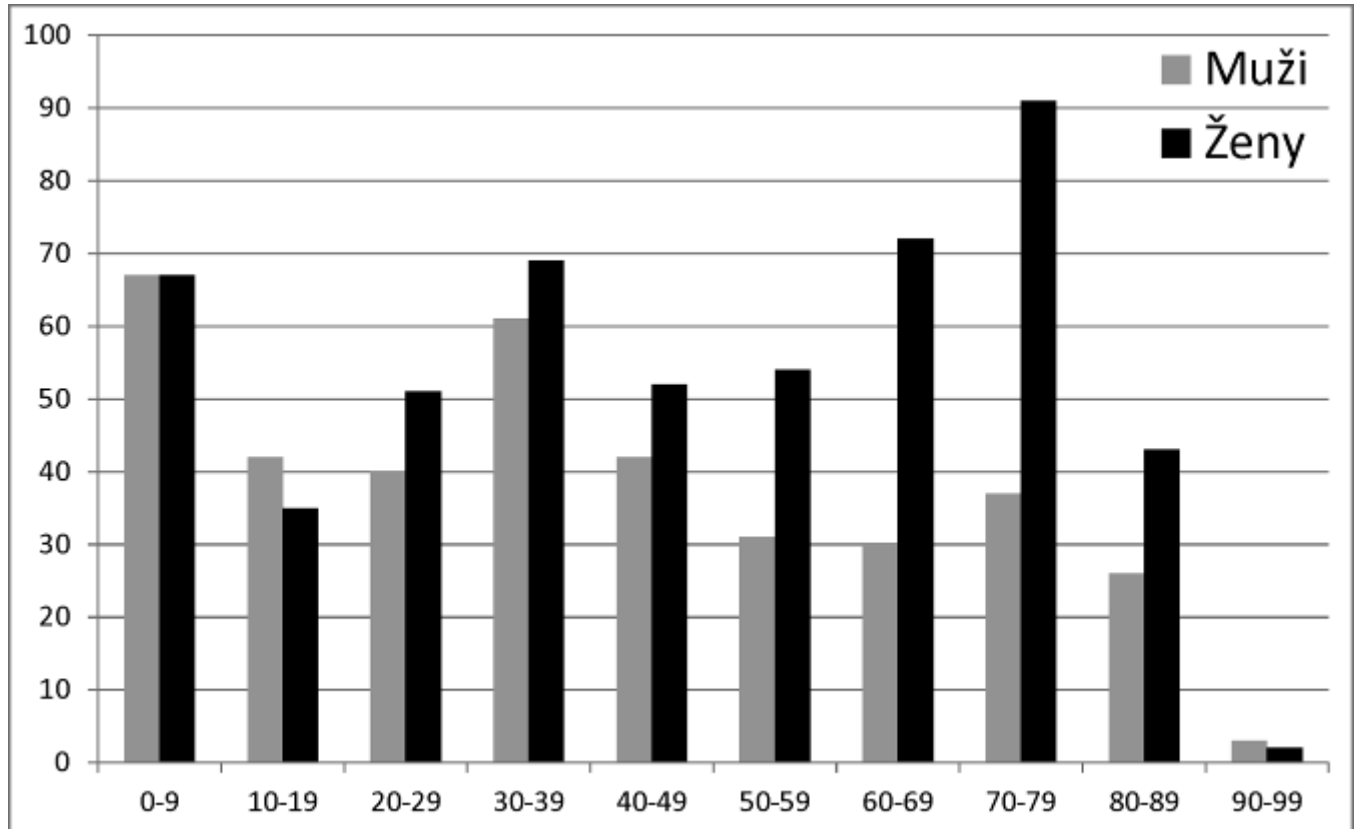
PODĚKOVÁNÍ SV. ANEŽCE

Za svobodu, kterou nám vrátila v roce 1989, budeme sv. Anežce České děkovat 15. listopadu 2014 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha při slavnostní pontifikální mši svaté, kterou bude od 10.30 hodin celebrovat kardinál Pietro Parolin, vatikánský státní sekretář. Předprogram slova a písní o sv. Anežce začíná v 10.00 hodin, od 12.00 hodin následuje přátelské setkání na Hradčanském náměstí s hudbou, pohoštěním a připomenutím atmosféry listopadu 1989.

ÚKLID našeho kostela před posvícením se proto přesouvá již na 8. listopadu

SČÍTÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

O víkendu 11. a 12. října se konaly nejen volby do zastupitelstev, ale i sčítání účastníků bohoslužeb v pražské arcidiecézi.

Graf počtu mužů a počtu žen v deseti věkových kategoriích

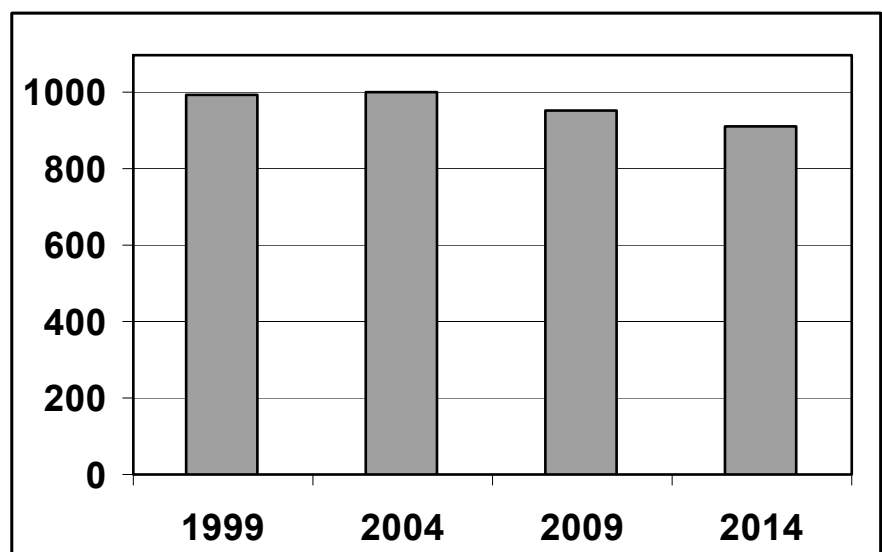
Bylo krásné počasí, a tak mnozí naši farníci jeli ještě za sluníčkem na chaty a chalupy.

Pro porovnání uvádíme čísla z roku 1999, kdy byla účast **999** osob, a v roce 2004 dokonce **1006**. Statistika z 18. a 19. dubna roku 2009 udává **953** účastníků bohoslužeb, z toho 390 mužů a 563 žen.

Průměrný věk farníka v roce 2009 byl 46,6 roku, z toho muži 42,38 a ženy 49,55 let.

Výsledky letošního sčítání vidíte ve výše uvedeném grafu. Celkem

bylo sečteno **915** osob, z toho 379 mužů a 536 žen. Je povzbudivé, že naše farnost má budoucnost v počtu nejmenších účastníků bohoslužeb. **(jš)**

Počet sečtených osob v jednotlivých letech

MLADÝ CHRÁMOVÝ SBOR

Milé farnice a milí farníci, jistě jste si všimli, že máme na Lhotce nového mladého sbormistra a novou mladou hlavní varhanici. Věříme, že jste ani nepřeslechli výzvy P. Kordy, aby se ti, kdo mají zájem o práci v chrámovém sboru, k této aktivitě připojili.

Náš chrámový sbor má letitou tradici, na které lze stavět, ale aby bylo na čem nebo na kom stavět, potřebuje také omladit. Někteří členové sboru starší generace se rozhodli svou činnost ve sboru ukončit a udělat tak místo mladším. Chtěli bychom tedy i „zevnitř“ sboru oslovit ty z vás, kdo nemají nějaký zásadní problém se zpěvem a mají chuť přiložit ruku k dílu, abyste využili právě té současné příležitosti.

Práce ve sboru je zajímavá, byť někdy časově náročná. Zkoušky máme vždy v úterý večer od 20 hodin do cca 21.45 hodin. Jde o dobrovolnou práci, ale má-li se dělat pořádně, je zapotřebí chodit na zkoušky pravidelně. Je to ja-

kýsi druh řehole, ale oproti těm řádovým je tato řehole snadno splnitelná.

Chrámový sbor je také společenstvím, takže lze ve sboru poznat nové lidi a třeba i navázat nová přátelství. Řada přátelství v našem sboru za uplynulých čtyřicet let vznikla, proč by nemohla vzniknout další? Zážitky z úspěšných vystoupení jsou vždy milé, zážitky z občasných zájezdů sboru na různá vystoupení v Německu i v Česku patří k těm, na něž všichni rádi vzpomínají a jež byly vždy nějakým obohacením o nová poznání.

Potřebujeme posílit všechny hlasové skupiny – soprán, alt, tenor i bas. Uvítáme jakoukoli posilu a věříme, že zejména mladá generace využije toho, že máme mladého sbormistra a mladou varhanici, a přijde náš sbor doplnit, posílit a omladit.

Přijďte mezi nás, začněte s námi zpívat, ať můžeme i touto formou přispět k oslavě Božího díla.

Sylva a Jakub Hradcoví

KRÁTCE

- **Svatost křtu** přijali František Josef Chmelík, Soňa Drášilová.
- **Rozloučili jsme se** s Jaroslavem Šmejkalem a Annou Dudrovou.
- Nenechte si ujít **farní akademii** 9. listopadu v 16.30. P. Mgr. Petr Šleich pohovoří o Kultu obrazů v křesťanství.
- **Novokněžské požehnání** bude udělovat novokněz Tomáš Kábele po mši svaté, kterou bude sloužit v našem kostele 23. listopadu v 18.30 h.

- Na sv. Cecílii 22. 11. se bude konat **předadventní duchovní obnova**, kterou povede P. Benedikt Holota, OFM. Při večerní mši sv. poděkujeme za naše muzikanty a po mši bude přátelské setkání nejen pro muzikanty naší farnosti.
- Naše farnost má po letech svého **bohoslovce Petra Buriana** a k tomu **Mariána Pa'lo v Rajhradě u benediktinů**. Pamatujme na ně v modlitbě. Kdyby je někdo chtěl podpořit i finančně, může se obrátit na P. Kordu.

HRA NA VARHANY JE JAKO TANEC

S naší novou hlavní varhanicí Ludmilou Rýznarovou jsme se sešly ve chvíli, kdy měla volno, mezi osmou a desátou mší svatou, přímo na kůru u varhan.

Po koncertě v Jeseníku

Zdroj: <http://www.mkzjes.cz/>

Kolikátou neděli už hraje na Lhotce?
Asi pátou nebo šestou, přesně jsem to nepočítala.

Vidím, že si na hraní přezouváte boty?
Ano, používám chlapecké taneční boty, jsou podšité jelenicovou kůží, noha je v nich citlivá a dobře kloužou.

Jak se vám tu hraje?

Hraje se mi tu dobře, moc dobře. Je tady příjemná atmosféra každou neděli.

To se pozná, i když sedíte za varhanami?

Ano, ona spolupráce s knězem nějakým způsobem funguje i na dálku, musíme se navzájem sledovat.

A ve kterých kostelech ještě hraje?

Nyní pravidelně hraji v kostele sv. Prokopa, před tím jsem asi deset let hrávala v rodné vesničce na severu Moravy.

U vás doma jste jediná hudebnice?

Maminka hrávala na flétnu, chtěla jít původně taky na konzervatoř. Jinak jsme tři sourozenci, bratr hrál na trubku, ale takový vztah k ní nenašel, a mladší sestra hraje na housle.

Klavír jste si vybrala sama?

Ano, už od malička. Byl doma, tak jsem za něj sedla a zkoušela jsem hrát. Později na konzervatoři jsem si ještě přibrala varhany. Chtěla jsem si studium rozšířit a ztížit.

Asi bylo náročné přijít z malé vesničky do velkoměsta?

Mně to v těch patnácti letech těžké nepřípadalo. Byla jsem ráda, že mám trochu víc volnosti od rodičů. Jako nejstarší jsem byla ten, kdo prošlapává cestu. Mně tenkrát pomohl domov mládeže, že jsem nebydlela sama, a také komunita Pražské konzervatoře. Navíc jsem každý víkend jezdila domů.

Když jste pronikla do jazyka hudby, pustila jste se do studia mezinárodních a veřejných vztahů...

Viděla jsem, že jako klavíristka zas tolik uplatnění nenajdu. Mohla jsem učit v ZUŠce, a nebo pokračovat na AMU. Ale tam výuka neprobíhá podle mých představ, takže jsem chtěla získat i jiné znalosti. Lákala mě přímo diplomacie, toužila jsem stát se diplomatkou a vycestovat do zahraničí.

Jeden semestr jste prožila na Erasmu ve Francii, co jste se tam naučila?

Bylo to studium zaměřené na komunikaci, reklamu a řízení. Na Erasmu jsem byla se spolužačkou, spolu jsme bydlely i chodily do školy a část výuky byla v angličtině, takže zdokonalení ve francouzštině mohlo být lepší. Ale rozmluvila jsem se tam.

Zahrála jste si tam taky na varhany nebo na klavír?

Nejvzácnější varhany, na které jsem si zahrála, jsou v Paříži v kostele Saint Sulpice. Jsou to varhany nejslavnějšího varhanáře všech dob, jmenoval se Cavallé-Coll. To byla nádhera! Potkala

Hudba je pro Ludmilu Rýznarovou velkým koníčkem

jsem tam v tu chvíli Daniela Rotha, to je světoznámý koncertní varhaník.

To byl tedy varhanářský zážitek. Šla jste tam za tím cílem?

Ano, věděla jsem, že tam ty varhany jsou. Šla jsem na mši a po mši jsem šla nahoru na kůr. Nebyla jsem tam sama, chodí tam spousta lidí. Vždycky je hodinku po mši prostor si zahrát.

I na klavír jsem si v Paříži zahrála na koncertě dvou Francouzů, kteří hráli české skladatele. Pozvali mě tam přátelé a nakonec jsem jim zahrála zase Chopina.

Od října letošního roku studujete další vysokou školu. Jak se to dá zvládnout?

To vyplynulo z mojí práce, kterou jsem získala. Výuka je v kombinované formě jednou za měsíc v pátek a v sobotu. Tak uvidím, jak to půjde.

Hráváte pravidelně u sv. Prokopa, co vás vedlo k rozhodnutí přijmout nabídku stát se hlavní varhanicí na Lhotce?

O konkurzu jsem se dozvěděla pár měsíců před skončením konzervatoře. Věděla jsem, že mi skončí přístup k varhanám. Takže ta nabídka přišla v pravý čas. Nechtěla jsem přijít o to, co jsem se naučila, tak jsem na to kývla. Hudba už je pro mne víceméně koníček a přivýdělek.

Jak často se dostanete domů?

Teď málo kdy. V pátek večer hraji u sv. Prokopa, takže se domů dostanu až hodně pozdě večer a v sobotu odpoledne už abych zase jela zpátky do Prahy, abych byla v neděli ráno na osmé na Lhotce. Bratr ale taky studuje v Praze, takže část rodiny tu mám.

Svoji farnost máte u sv. Prokopa?

To se dá momentálně těžko určit. Teď je moje farnost vlastně Lhotka. Zúčastnila jsem se tady sčítání. ☺

Jaké písničky hrajete zvláště ráda?

Pokud jde o ty z kancionálu, nejoblíbenější jsem hrála nedávno k výročí P. Rudolfa od Petra Ebena „Nedejme se k spánku svěsti“ a ještě mám ráda číslo 726 „Hledám, kde bydlíš, Pane“. Ta je taky moc hezká.

Tak tu ještě neumíme.

Ale už jsem vám ji hrála a myslím, že vám to šlo, zpívali jste. ☺ Jinak mám ráda klasickou varhanní literaturu: Césara Franka, Charlese Maria Vidora a Bacha samozřejmě. Od nich jsou ty skladby, které hrají na konci mše, nebo při sv. přijímání.

Zahrajete si někdy i doma?

Moc ráda. Měla jsem dva roky pauzu, jelikož jsem neměla klavír. Teď jsem si ho pořídila, a tak si hrají i doma. Už necvičím čtyři hodiny denně, ale třeba jen jednu hodinku. Hodně mi to chybělo.

Na co vám ještě zbývá čas?

Ještě mi zbývá čas na španělštinu. Právě jsem se jí začala učit. Moc mě to

baví a se základy francouzštiny mi to jde celkem snadno.

Za rozhovor děkuje **Jana Šilhavá**

Bc. Ludmila Rýznarová, DiS.

Ludmila Rýznarová se narodila 20. 12. 1990 do hudební rodiny. Po základní škole nastoupila v roce 2006 na Pražskou konzervatoř, kde tři roky studovala u prof. Emila Leichnera a poté u prof. Milana Langeru hru na klavír. V roce 2007 se začala věnovat také hře na varhany u prof. Jana Hory. Po maturitě v roce 2010 zahájila studium na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze, obor diplomacie. Zimní semestr roku 2012 strávila na Erasmu v Paříži. Od května 2013 pracuje na Ministerstvu vnitra jako referent bezpečnosti státu, od října 2014 studuje na Karlově univerzitě v Praze Veřejnou a sociální politiku.

Je laureátkou několika soutěží, její největší úspěchy jsou v klavírní soutěži Pro Bohemia Piano, kde v roce 2002 získala čestné uznání, v letech 2003–2005 čestná uznání na Prague Junior Note a v roce 2005 na celostátním kole soutěže ZUŠ.

BÁDÁNÍ V BADATELNĚ

Na radu otce kardinála Vlka, který zavítal při příležitosti Noci kostelů na Lhotku, jsem navštívila Archiv hl. města Prahy na Chodově. V badatelně jsem měla možnost nahlédnout do tří „knih“ (velkých sešitů) ručně psaných zápisů, které se vážou k historii naší lhotecké farnosti.

Jednalo se o Knihu protokolů Lhotka 1934–1946; pokladní knihu Kostelního Spolku v Praze-Lhotce od r. 1942–45 a od r. 1946 a Knihu snubních prohlášek od roku 1943–1950 Praha XV-Lhotka. Dýchla z nich na mě historie. Po osmdesáti

letech jsem mohla s úctou a vděčností zalistovat v ručně perem psané knize zápisů Spolku pro výstavbu lhoteckého kostela. Ze zápisů je patrné s jakou úctou k Bohu a P. Marii, obětavostí a láskou vše vznikalo s lidskou a Boží pomocí. Nebylo to snadné, blížila se

a pak vypukla 2. světová válka. Na prohlídku a četbu zápisů jsem měla omezený čas, a tak se těším, že se do badatelný zase někdy vydám a ponořím se do čtení o naší lhotecké historii. Jsem ráda, že se tyto zápisy zachovaly. Mohla jsem si číst o vzniku našeho kostela zrovna v době, kdy se připravuje jeho přístavba a přestavba, protože již „nestačí“ kapacitně pojmut tolik lidí a aktivit ve farnosti. Budeme navazovat na dobré dílo našich předků a to je myslím povzbudivé pro nás všechny.

Vybrala jsem několik zápisů:

Kniha protokolů Lhotka 1934–1946

Ručně psaná pravděpodobně předsedou Spolku s nadpisem „Bohu“.

První je zápis o ustavující valné hromadě Spolku pro udržování římskokat. bohoslužeb a výstavbu kaple pro Prahu XV, Lhotku, Nové Dvory a okolí, která se konala 11. 3. 1934 v prozatímní kapli v domě pana arch. Bernáta ve Lhotce.

Přehled příjmů a vydání.

Pozdravný telegram tohoto znění: Jeho Excelenci Nejdůstojnějšímu p. arcibiskupovi Dr. K. Kašparovi, Praha-Hradčany v Praze 11. března 1934, katolíci ze Lhotky, Nových Dvůrů, kolonie Tempa, Hodkoviček a okolí shromáždění na ustavující valné hromadě Spolku pro udržování římskokat. bohoslužeb a výstavbu kaple pro Prahu XV-Lhotku, Nové Dvory a okolí dovolují si Vaší Excelenci zaslati projev své upřímné úcty a hluboké oddanosti a prosí, abyste jejich budoucí činnosti ráčil laskavě udělit své arcipastýřské požehnání. *Podepsáni* Albert Schubert, předseda Ivan Tůma, jednatel.

Návrh byl jednomyslně schválen. Ježto dalších volných návrhů nebylo, ukončil předsedající schůzi. Poděkoval přítomným za účast a vybízel je k účasti na činnosti Spolku. Na to konala se ustavující výborová schůze.

V „knize zápisů“ je také vlepený originální plakátek zvoucí na jubilejní valnou hromadu na Lhotku:

Před deseti roky, dne 11. března 1934, konala se ustavující valná hromada Spolku pro udržování římskokat. bohoslužeb a výstavbu kaple pro Prahu XV-Lhotku, Nové Dvory a okolí.

21. května 1944, v den lhotecké pouťi, koná se v sále farní budovy o půl páté odp. JUBILEJNÍ VALNÁ HROMADA. Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů spolku, hromada bude o půl hodiny později za každé účasti.

Pořad valné hromady

1. Čtení zápisu z minulé valné hromady
2. Přehled vykonané práce za deset roků činnosti
3. Zpráva přehlížitelů účtů
4. Volba nového výboru
5. Volné návrhy

Po valné hromadě v kostele se koná slavná májová pobožnost s kázáním. Členy a příznivce Spolku uctivě zve výbor spolku. Bedřich Stuchlík, předseda, Ivan Tůma, jednatel, P. František Hübnér – administrátor, duchovní rádce spolku.

Co znamená deset roků v žití lidském, jakou kapku v moři věčnosti, a přece co bylo vykonáno v této krátké době za obětavé podpory členů a dobrodinců kostelním spolkem v Praze XV-Lhotce. Téměř půl druhého milionu korun vydáno na udržování bohoslužeb, dětské besídky, stavbu kostela, budovy pro duchovní správce a poří-

zení inventáře. Tato velká částka byla skoro celá již zaplácena. Po splátce v roce 1943 zbývá již jen asi desetina k uplacení. Prosíme vás všechny: Pomozte nám v roce 1944 zaplatit zbytek dluhů, ať do druhého desetiletí své činnosti může Spolek vstoupiti nezatížen starými závazky. Pomozte i tentokrát stejně obětavě, jako jste po celých deset let obětavě vždy vyslyšeli naše volání. Budeme na Vás denně vzpomínati v modlitbách. Upřímně zaplať Pán Bůh za každý sebemenší příspěvek a za vše, co jste již za těch deset let vykonali ke cti a slávě Boží ve Lhotce a odčinění pohany Matičky Boží na Staroměstském náměstí dne 3. listopadu 1918. Kéž Vás za to Matička Boží, Královna míru, ochrání od utrpení a hrůz válečných. Pražské členy a dobrodince upřímně zveme. Přijďte k Rodičce Boží, Královně míru, do Lhotky. V neděli a zasvěcené svátky mše sv. v 8 a 10 hodin. Odpoledne ve 14 sv. požehnání. Každou první neděli v měsíci odpoledne pobožnost k Božskému Srdci Páně. Poslední neděli pak uctívání Matičky Boží Královny míru. Májové pobožnosti ve všech dnech o 19 hodině, v neděli o 18 hod. s promluvou.

Pokladní kniha Kostelního Spolku v Praze-Lhotce od r. 1942–45 a od r. 1946 (tímto rokem končí zápisy). Knihu psal první lhotecký duchovní správce P. Jan Janků. Např. za červen 1943 – 1 667,20 Kč vydání, za červenec vydání 2 601,- Kč (kostelník, varhaník, známky, oprava kadidelnice, za dovoz dříví z Braníka, mešní víno...)

V knize snubních prohlášek od roku 1943–1950 Praha XV-Lhotka jsem našla několik mně známých jmen: Emanuel Knittl (dlouholetý lhotecký farník, autor prvního amatérského filmu o lhotecké kříž. cestě ak. sochaře K. Stádníka. Film nesnadno vznikl za tzv. „normalizace“); Karel Příbyl – také dlouholetý lhotecký farník, zakladatel skautů ve Lhotce, který se dožil skoro 90 let, a ještě jméno Vojtěch Říhovský – syn skladatele a varhaníka na Lhotce Vojtěcha Říhovského. Jmen je tam hodně, pro dnešní farníky jsou už víceméně neznámá, ale patří k historii Lhotky. Možná ale, že i jejich potomci měli nebo mají nějaký vztah ke lhoteckému kostelu.

Badatelna je otevřena pro veřejnost po–čt 9–6 hod.

Z Archivu hl. m. Prahy čerpala

Eva Kocmanová

Knihy z Archivu hl. města Prahy

LHOTKA YOUTH

Třetí čtvrtek v říjnu, tj. 16. 10., se uskutečnilo první setkání nového projektu Lhotka Youth. O co jde?

Lhotka Youth (tedy česky něco jako Mládež Lhotka) je projekt, který si klade za cíl, abychom se my, mladí z farnosti Praha-Lhotka, více (po)znali a abychom více (po)znali našeho Boha. Ono již výše zmíněné první setkání skončilo pár hodin před tím, než píšu tento text. Studuji český jazyk a literaturu, ale přesto nedokážu vměstnat do slov to, co jsem já osobně (a věřím, že nejen já) dnes večer na Lhotka Youth prožil. Snad by to dokázala popsat přímá svědectví několika

díky Janě a celé redakci za ochotu a flexibilitu ☺ ☺.)

Vzhledem k tomu, že nelze popsat, co jsme společně prožili (ať už při diskusi, modlitbě nebo neformálním sdílení), tak se přidržím faktů. Šlo se nás něco ke třiceti, program se skládal z dosti šílené hry, krátké promluvy na téma: „Potkals Ježíše?“, diskuse ve čtyřech menších skupinkách, modlitby a neformálního sdílení. Dalším číselně vyjádřitelným faktem tohoto projektu je čtyřicet dní modlitebního řetězu – ano, udělali jsme na internetu takovou tabulku, do které jsme se zapisovali a po čtyřicet dnů se za toto setkání a obecně za mládež na Lhotce modlili každý den dva až tři různí lidé. A to nepočítám nespočetně modliteb mimotabulkových. Pak se nelze divit, že to dopadlo tak, jak to dopadlo – tj. Bůh předčil naše očekávání. On tam byl s námi a my byli s Ním. A o tom to je.

Ve svých modlitbách prosím neustávejte, budeme se scházet i nadále každý třetí čtvrtek od 18.45 do 20.00. Všichni mladí jsou zváni, kdo má facebook, může nám vyjádřit své sympatie (a zároveň dostávat nejnovější informace) na [facebook.com/LhotkaYouth](https://www.facebook.com/LhotkaYouth)

Tomáš Sixta

Kdo zpívá, dvakrát se modlí

účastníků, na ta jsem se však přímo po setkání zapomněl zeptat a už teď se nacházím hluboce po uzávěrce. (Tímto

PS: A příště možná budou i ta přímá svědectví! ☺)

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – LISTOPAD 2014

SOBOTA 1.11. Slavnost Všech svatých	
8.00	Mše svatá, sv. smíření hodinu předem
16.15	Mariánské večeradlo
17.00	Mše svatá, sv. smíření hodinu předem
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti

NEDELE 2.11. 31. NEDELE – vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, vystoupí sbor s částmi Mozartova Requiem.
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Společenství nejstarší mládeže

PONDĚLÍ 3.11.	
8.00	Mše svatá
19.00	Biblické setkání

ÚTERÝ 4.11. Sv. Karla Boromejského	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 5.11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMSŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (od 6. třídy ZŠ)
20.00	Zasedání PRF

ČTVRTEK 6.11.	
8.00	Mše svatá
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
18.30	Mše svatá, po ní Modlitby chval

PÁTEK 7.11. První pátek v měsíci	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 8.11.	
8.30	Velký úklid kostela a zahrady
14.00	Ekumenická bohoslužba v kapli v Thomayerově nemocnici
17.00	Mše svatá
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDELE 9.11. Svátek Posvěcení Lateránské basiliky	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená zvláště pro děti
16.30	Farní akademie: P. Petr Šleich: Kult obrazů v křesťanství
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Společenství nejstarší mládeže

PONDĚLÍ 10.11. Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 11.11. Sv. Martina, biskupa	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 12.11. Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (asi od 14 let)

ČTVRTEK 13.11. Sv. Anežky České	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže (asi 11–13 let)

PÁTEK 14.11.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 15.11.	
17.00	Mše svatá

NEDELE 16.11. SLAVNOST POSVĚCENÍ CHRÁMU	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá – celebruje generální vikář Mons. Michael Slavík
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Společenství nejstarší mládeže

PONDĚLÍ 17.11. Sv. Alžběty Uherské	
8.00	Mše svatá, poděkování za 25 let svobody
19.00	Biblické setkání

ÚTERÝ 18.11. Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 19.11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (od 6. třídy ZŠ)

ČTVRTEK 20.11.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.45–20.00	Lhotka Youth – celofarní setkání mládeže

PÁTEK 21.11. Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 22.11. Sv. Cecílie, panny a mučednice	
9.00–12.00	Předadventní duchovní obnova. P. Benedikt Holota, OFM.
na závěr obnovy	Mše svatá
17.00	Mše svatá
18.00	Přátelské posezení (nejen) muzikantů naší farnosti

NEDELE 23.11. SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá; po ní udělí požehnání novokněz Tomáš Kábele
19.30–21.00	Společenství nejstarší mládeže

PONDĚLÍ 24.11. Sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 25.11.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 26.11.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (asi od 14 let)
ČTVRTEK 27.11.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.30	Vernisáž výstavy Modrého klíče o.p.s.
18.30	Koncert Modrého klíče o.p.s.
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže (asi 11–13 let)
PÁTEK 28.11.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 29.11.	
16.30	Katedrála sv. Víta – Přijetí do katechumenátu
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 30.11. 1. NEDĚLE ADVENTNÍ	
8.00	Mše svatá, žehnání adventních věnců
10.00	Mše svatá, žehnání adventních věnců
16.00	Koncert Ztracené kapely
18.30	Mše svatá, žehnání adventních věnců
19.30–21.00	Společenství nejstarší mládeže

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.*

ŽEHNÁNÍ PLACHETNICE LA GRACE

V květnu letošního roku naše farnost vystrčila růžky až do Středomoří. Otec Jiří Korda požehnal největší českou plachetnici, La Grace. Jedná se o repliku brigy z 18. století. Obřadu u ostrova Elba v Itálii se účastnili i naši farníci: Václav Kapsa a Jiří Vavřík, kteří o této události a celé plavbě dále vyprávějí.

JV: V létě 2010 jsem na Idnes četl o La Grace, jak ji staví v Suez v Egyptě. Vždycky jsem měl pro lodě slabost a tohle mě zaujalo, protože to byli chudí nadšenci, kterým další podobní zadarmo pomáhali, s tím, že je později svezou. Přihlásil jsem se do klubu a už za rok jsem se plavil z Itálie na Menorku. Začal jsem poznávat lidi okolo a kapitána Pepu Dvorského i další dva majitele jsem si oblíbil natolik, že když na podzim roku 2012 La Grace ve Španělsku ztroskotala, jel jsem jim aspoň na týden pomáhat. Tím se naše vztahy ještě prohloubily.

VK: Také jsem letmo zachytil zprávy o La Grace někde v novinách v souvislosti se ztroskotáním. Když se pak Jirka zmínil o plánu požehnání lodi, moc velkou pozornost jsem tomu nevěnoval: k tématu jsme se dostali tak, že jsem se sdílel se svým nadšením z námořnických knížek Patricka O'Briana (možná znáte film Master and Commander), které jsem právě objevil. O prázdninách jsem pak byl s rodinou

v Anglii a tam se mi lodě opět silně připomněly, když žena trvala na návštěvě blešího trhu. Kapitální úlovek se totiž podařil právě mně, v podobě deseti O'Brianových knížek.

P. Jiří Korda žehná loď

JV: La Grace už měla za sebou raut při spuštění na vodu v Egyptě a „křest“ šampaňským v Aténách. Když ji ve Španělsku opravovali, napadlo mě, že by si zasloužila i řádné požehnání knězem. Majitelé byli pro a kupodivu i otec Jiří, kterého jsem oslovil. Oprava lodi se však protáhla a ve zmatku kolem nového spuštění na vodu, které probíhalo pod heslem „hlavně už pryč odtud“, se výlet do Španěl nepodařilo uskutečnit. Díky příchodu otce Petra se

pak počátkem roku kapitán s otcem Jiřím domluvili na termínu v květnu.

VK: No, a když jsem letos v zimě po-
tkal Jirku, hned jsem se zeptal, jak po-
žehnání dopadlo. Odnesl jsem si neje-
nom zprávu o tom, že akce byla
odložena, ale taky pozvání: pojed'
s námi! Zbývala asi jen dvě poslední
místa, vrtalo mi to hlavou asi týden, ale
pak jsem se přihlásil.

JV: Byl jsem fakt rád, že Vašek pojede,
protože jsem měl obavu, abych na tom
požehnání nebyl jediný věřící. Bylo to
totiž v rámci normální plavby, na kterou
se mohl přihlásit kdokoli; jen na přihla-
šovací stránce se psalo, že v neděli

Spouštění přední košové plachty

bude tento obřad. Nakonec nás tam
bylo věřících víc, ale pořád menšina.
Bohoslužby slova s požehnáním se
však zúčastnili všichni a pozorně.

VK: Však jim ani nic jiného nezbývalo.
Loď je totiž takovým malým světem,
není snadné utéct nebo se někam
schovat. Plavba pěkně zesiluje běžné
životní situace. S bratrem námořníkem
je třeba nějak vyjít, ať ji provádí cokoli.

Je třeba přiložit ruku k dílu, abychom
se někam dostali, a taky je třeba po-
slouchat kapitána, který nejen rozhu-
je, ale taky má tvůj pas, takže i v pří-
stavu nejsi víc než člen posádky.

JV: Pas jsem nikde nepotřeboval a po-
slouchat Pepu nebyl problém. Spíš to
byla zábava, když začal vyprávět! Další
„zábava“ byla obsluha lodě – mně tedy
šlo víc kormidlování, než tahání lan; ale
lezení na stěžně jsem si taky užil. Va-
šek byl nahoře skoro jako opice.

VK: Každopádně jsem byl ale rád, že
s sebou máme kněze a lékaře v jed-
nom.

JV: Ano, otec Jiří byl fajn. Kromě vlast-
ního požehnání lodí, které nakonec pro-
běhlo až v pondělí 19. května na kotvě
před Portoferraiem, měl ještě dvě mše,
mnoho rozhovorů, umyl fůru nádobí, za
lana také tahal a ještě málem skočil do vody
pro Oldu, který se šel
brzy ráno koupat
a nemohl se dostat
zpátky na loď!

VK: Jo, to bylo v ne-
děli, ještě než jsme
vypluli. Pak jsme se
seznamovali s lodí, ovšem jako nezku-
šenému mi z toho šla brzy hlava kolem
– v tom mi tedy četba moc nepomohla.
Odpoledne kapitán zavelel k vyplutí
směr Elba.

JV: V Portoferraiu byl ve vyhnanství
Napoleon – krátce předtím to tam slavi-
li, La Grace je v tom podporovala. Měs-
to jsme si prohlédli dopoledne, po obě-

dě bylo požehnání. Vašek zpíval žalm, já fušoval do kadidla, ale na rozdíl od lhotického specialisty na kadidlo mi to nepřišlo tak jednoduché a taky to moc dobře nedopadlo. Ale jinak to byl krásný obřad. Evangelium o utišení bouře bylo myslím případné. Otec Jiří měl hutnou promluvu, požehnal loď, vykropil a okouřil kadidlem; prošel ji celou včetně podpalubí a ještě objel na člunu. Obdivoval jsem ho, jak pevně stál, když se všichni ostatní přidržovali rukama.

VK: Když byla loď požehnaná, zavelel kapitán: „A teď to vyzkoušíme“. Plavba pro mě byla velkým dobrodružstvím. Vydali jsme se podél Elby, kde jsme pak další den vylezli na její nejvyšší horu. Následovala večerní a noční přeplavba na Korsiku. Do města Bastia jsme dorazili k ránu a po jeho prohlédnutí jsme vypluli na sever, až na nejzazší cíp ostrova. Užili jsme si vln a nakonec jsme kvůli větru zůstali v Centuri o den déle.

JV: V těch vlnách jsem chvíli kormidloval a musím říci, že mi nebylo úplně příjemně, jak se loď houpala podélně i do stran – uklidnil mě pohled na nevzrušeného kapitána. Jiný zážitek, také

využitelný v duchovním životě, mám z lezení po ráhnech – díky jištění karabinou k ocelovému lanku jsem byl v pohodě, ale bez toho bych se podělal strachy.

VK: To teda jo! Cesta zpátky byla již klidnější, vlastně až moc. Po zastávce na ostrově Capraia jsme uvízli v bezvětrí a museli dojet s pomocí motoru.

JV: Tady někde jsme také stříleli z děl. La Grace má sice děl jen osm, ale na blbnutí to stačí.

*U kormidla Václav Kapsa, vpravo P. Jiří Korda
a kapitán lodi Josef Dvorský*

VK: Užili jsme si náramně, ale kromě zábavy to pro mě také byla velká zkušenost a zážitek.

JV: Zážitkem byla i samotná cesta. My s otcem Jiřím jsme domů jeli naší feldou oklikou přes Sienu, kde jsme se asi tři a půl hodiny zdrželi. Krásné město s památkami na sv. Kateřinu.

A cesta přes Toskánsko je taky zážitek: nádherná kopcovitá krajina, kde městečka bývají právě na kopcích a silnice vede vždy z jednoho do druhého, přes ta údolí. Pak jsme jeli přes noc, do Prahy dorazili v 7 ráno a otec Jiří zvládl

v deset dětskou tak, že nikdo nic nepoznal – jen to, že byl pěkně opálený.

Amatérský dokument z požehnání lodi najdete na internetové stránce <http://ulozto.cz/xTC4XrrR/pozehnani-lg-1200-mp4>

Jiří Vavřík a Václav Kapsa

Zveme vás na tradiční akci pořádanou Občanským sdružením Studánka ve spolupráci s Církevní mateřskou školou Studánka

Svatomartinský průvod

v pátek 14.11.2014 od 17:00 hod
v CMŠ Studánka, ul. Ke Kamýku 686, Praha 4

Program: – 17:00 sraz, přivítání – 17:30 stínové divadlo o sv. Martinovi (Loutky bez hranic) – 18:00 Svatomartinský průvod s vlastními lampiony – 18:30 táborák, opékání, možno zakoupit občerstvení – vstupné: dobrovolné

CMŠ Studánka a OS Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4,
e-mail: os.studanka@centrum.cz, www.cms-studanka.cz/Obcanske-sdruzeni

CMŠ Studánka a OS Studánka vás také srdečně zvou na tradiční událost

Adventní dílna

Přijďte si v sobotu 29. listopadu od 14 hodin spolu s námi vytvořit adventní věnec a příjemně tak vkročit do předvánoční doby. Veškerý materiál bude k dispozici zdarma. Sladké i slané příspěvky k občerstvení vítány. Je vhodné mít s sebou přezůvky či návleky. Akci finančně podporuje MČ Praha 12.

PODZIM VE STUDÁNCE

Rok ve Studánce plyne spolu s rokem liturgickým. O tom se můžeme přesvědčit ve dnech, kdy školka otevírá své dveře všem zájemcům. Začátkem října byla taková příležitost

hned dvakrát.

V pátek 3.10. jsme slavili svátek svatého Františka. Jeho život a poslání jeho následovníků dětem přijeli představit bratr Jakub, františkán od Panny Marie Sněžné, který zároveň působí v téměř sousední spořilovské farnosti, a paní katechetka Veronika Koběřská. Ta připravila poutavé vyprávění o Františkově dětství, touze po rytířských dobrodružstvích, obrácení i o jeho vztahu k Bohu a všemu jeho stvoření. Nikdo přitom nezůstal pouhým nečinným divákem. Bratr Jakub doprovázel hrou na kytaru písničky, k jejichž zpěvu se přidali někteří rodiče, a děti měly plné ruce práce: některé představovaly Františkovy rodiče, přátele, žebráka či „kamarádku Klárku“, jiné si vyzkoušely oblečení prvních bratrů nebo meče středověkých rytířů a další alespoň ukazovaly ostatním obrázky toho, za co jsme spolu s Františkem děkovali v jeho Chvalozpěvu stvoření. A pak už se školní zahrada proměnila ve výtvarný ateliér. Plody přírody – toho, co Pán vložil do země a nechal pro nás vyrůst – se měnily v legrační postavičky, jinde si děti vyrobily sovy ze šišek, navlékly korále z jeřabin a kostiček brambor...

Abychom přírodu jen nevyužívali, následující den jsme jí vyrazili také trochu pomoci. V Píšovickém lese jsme si s pytlí na odpadky a rukavicemi zahráli v praxi hru „co do lesa nepatří“. Nebylo toho málo a některé nalezené předměty bychom tam opravdu nečekali. Myslíme, že svatý František by měl z malých sběračů radost. Po úklidu nám zázemí poskytla opět Studánka, kde nás u rozdělaného ohně čekaly buřtíky a milé společenství několika dalších rodin.

Radost ze všeho živého je ale ve školce přítomná stále. Fotografie na „studánkové“ nástěnce v našem kostele dokládají, s jakým zápalem i ti nejmenší pracují na zahradě nebo se starají o školní zvířátka.

A jak rok ve školce poplyne dál? Přijďte se spolu se svými dětmi nebo vnoučaty podívat 14. listopadu na Svatomartinský lampionový průvod nebo 29. listopadu na adventní dílnu.

*Za OS Studánka **Hana Rundová***

Bratr Jakub představil dětem sv. Františka

PŘIPOJTE SE I VY K POUTI DŮVĚRY

V malé francouzské vesnici Taizé žije komunita bratří. Pocházejí asi ze třiceti různých národů, někteří katolíci, jiní různých protestantských vyznání, přesto tvoří jedno společenství a chtějí, aby jejich život byl znamením smíření mezi rozdělenými křesťany a odloučenými národy.

Během let začali do Taizé přijíždět mladí lidé ve stále vzrůstajícím počtu. Bratr Roger, zakladatel komunity, vnímal, že není podstatné organizovat kolem ní nějaké hnutí. Naopak, každý, kdo se zúčastní nějakého zastavení na pouti důvěry, je zván, aby to, co načerpal, následně šířil dál do svého okolí, aby se vrátil domů a žil tam to málo, co pochopil z evangelia.

Aby bratři podpořili mladé na místech, kde žijí, začali od roku 1978 organizovat na přelomu roku setkání v některém velkém evropském městě. Letos se po 24 letech vrací toto

setkání opět do Prahy. Tisíce mladých z celé Evropy přijedou, aby se navzájem setkali a aby hledali, jak prohloubit svou víru a naději.

Každý den začne modlitbou v kostelích, v jejichž blízkosti budou mladí ubytováni. Poté se setkají v malých skupinkách, aby mluvili o biblických tématech a o otázkách, jako: „K čemu se můžeme zavázat, abychom tvořili lepší svět“? nebo „Jak můžeme žít naše povolání být solí země?“ V poledne se bude konat modlitba ve velkých kostelech v centru Prahy. Večer také v prostorách Výstaviště Letňany.

Obyvatelé Prahy a jejího okolí se mohou zapojit do všech částí programu bez ohledu na věk, aniž by potřebovali jakoukoliv vstupenku, nebo se museli předem přihlašovat. Nebojte se pozvat i lidi ze svého okolí. Připojte se k modlitbám, které se konají na různých místech v Praze, protože na pouti důvěry jsme už teď.

Všichni jsou také zváni k účasti na setkání tím, že otevřou své domovy – malé i velké – těm, kteří přijedou na evropské setkání. Mladí účastníci si přivezou spacáky a karmatky, můžou spát na zemi. Vřelé přijetí je

Také otevřete svůj domov hostům?

důležitější než fyzické pohodlí. Potřebují jen jednoduchou snídani. Po ní odejdou a vrátí se kolem 22.00. 1. ledna je můžete pozvat na oběd. Z neznalosti cizích jazyků nemusíte mít obavy. Z vlastní zkušenosti vím, že lze objevit i jiné způsoby komunikace a rozumět si, pokud se obě strany snaží vzájemně se pochopit a vyjít si vstříc. Důležitý je postoj, otevřít také své srdce. Třeba díky tomu i vy zakusíte, že ten, kdo obdarovává, může být nakonec sám obdarovaný.

Terezie Šilhavá

PŘÍPRAVY EVROPSKÉHO SETKÁNÍ MLADÝCH V PLNÉM PROUDU

- Na náměstí Franze Kafky 24/3, hned vedle Staroměstského náměstí, se nachází **centrum příprav**. Je otevřeno od úterý do soboty 10.00–12.00 a 14.00–18.00. Můžete se zde dozvědět víc o Taizé a evropských setkáních, zhlédnout fotografie, videa apod. Všichni jsou srdečně zváni k návštěvě.

- V centru Prahy se také konají **pravidelné modlitby** s bratry z Taizé. Více informací o místech a časech lze dohledat na internetových stránkách www.taizepraha.cz/pravidelnemodlitby nebo na plakátcích na nástěnce.

- V neděli 5. 10. naši farnost navštívili sestra Ania a dva dobrovolníci spolupracující s bratry – Claudio a Philipp. Se zájemci se setkali po večerní mši svaté. Promítli nám video představující evropská setkání, odpovídali na dotazy a na závěr nás pozvali ke krátké společné modlitbě.

- Na druhé setkání s Claudiem a Philippem (19. 10.) už jsme pozvali hlavně ty, kdo by se chtěli zapojit do přípravné

skupinky v naší farnosti a pomoci, ať už s příjmem hostů v den příjezdu nebo s přípravou programu, který se bude konat každé ráno v naší farnosti, nebo s modlitbou za mír a následným festivalem národů, který se odehraje večer na

Silvestra. Pokud by se někdo chtěl **zapojit a s něčím nám pomoci**, třeba jen **některý den** nebo jen **s dílčím úkolem**, budeme rádi, když se nám ozve, abychom se mohli domluvit konkrétněji.

- Pokud u sebe můžete ubytovat mladé účastníky setkání, vyplňte prosím formulář pro hostitele (v tiskovínách nebo na webu na stránkách www.taizepraha.cz) a nechte ho v sakristii. Budeme rádi, pokud **pozvete i lidi ze svého okolí**, aby u sebe **přijali hosty**.

- Více informací o setkání najdete na stránkách: www.taizepraha.cz

- Kontakt na místní přípravný tým: taize.lhotka@gmail.com

Helča Polláková & Terka Šilhavá

CO SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE TAIZÉ? Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Napište, prosím, do redakce Věstníku o tom, co se vám vybaví, „když se řekne Taizé“. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. (red.)

VÝLET DO CHUCHLE

Dne 4. 10. 2014 se konal krásný rodinný výlet pořádaný naší farností, resp. Martinem Koníčkem, do Chuchelského háje. Přestože se při ranním setkání zdálo, že nám počasí nebude právě nakloněno, což možná některé zájemce odradilo, a výlet se navíc kryl s dalšími zajímavými akcemi, např. s úklidem Píšovického lesa, dorazilo nakonec asi sedm rodin.

Prvním cílem byla lesní ZOO, kde měly děti spoustu příležitostí ke hrám, ve kterých ani rodiče nezůstali stát stranou a přinejmenším svým zápalom šli dětem mnohdy příkladem. Sluníčko se tou dobou již dávno prokousalo mlhavým baldachýnem i stánek s občerstvením poskytl, co libo jest, a tak ani nejnáročnější výletník nenašel příčin k reptání.

Výlet byl završen mší celebrou P. Jiřím Kordou v nevelkém, ale velmi romantickém kostele sv. Jana Nepomuckého, který při pohledu z „naší“ strany řeky doslova září v protějších hvozdech. Kostel není nijak honosně vyzdoben, především díky dřívějším

V lesní ZOO

nájezdům nenechavců, ale to mu nijak neubírá na kráse. Naše rodina chodí na sobotní mše v tomto kostele pravidelně a vnímáme ho jako takovou komorní intimní protiváhu naší lhotecké základny, kde se to farníky vždy jen hemží. Proto všem, kteří se nezúčastnili, rádi předáváme toto svědectví a vřele doporučujeme podniknout některou první sobotu v měsíci rodinný výlet za zvířátky a duchovní útěchou do tohoto útulného svatostánku.

Manželé Jeriovi

Na výlet do chuchelského háje se vydalo sedm rodin

PŮVABNÁ HISTORKA

V minulém měsíci se odehrála opravdu půvabná historka. Do kanceláře volala dcera našich klientů – manželů. Telefon zvedl náš sociální pracovník, a tak jsem slyšela pouze jednu hovořící stranu. Z reakcí pana kolegy jsem pochopila, že se manželé rozhodli vykoupat, aniž by počkali na naši pečovatelku.

Podařilo se jim úspěšně a bez pádu dojít do koupelny. Jako první se koupal pán. V pořádku se dostal do vany, vykoupal se, ale potom se už nemohl dostat ven. Manželka se sice snažila ho podepřít, ale síla jí nestačila. A tak paní volala dceři o pomoc. Jenže dcera bydlí i pracuje mimo Prahu a nemohla se okamžitě uvolnit ze zaměstnání. Volala tedy k nám, abychom se k rodičům rozjeli a pána z vany vyndali.

My jsme neměli v tom okamžiku na provozním zázemí žádné auto. Doporučovali jsme, aby manželé zavolali městskou policii. Rodina ale tuto možnost zamítla, prý raději počkají na nás. Pan kolega tedy kontaktoval naše řidiče a ti se později sešli, aby pána z vany vytáhli. Celí rozesmátí se vrátili zpátky od kanceláře. S nadšením vykládali, že dorazili do bytu a našli pána, jak si lebedí ve vaně. Čist'ouneký, utřený a usušený, pod sebou deku, s polštářem pod hlavou a zakutaný pod peřinkou. Spokojeně baštil svačinku a liboval si, jak se pěkně vykoupal. Kreativita národa českého je skutečně neuvěřitelná.

Blíží se konec roku a s ním také tradiční období finanční nejistoty. Naše charita zaměstnává 33 zaměstnanců,

kteří se starají o asi 140 klientů. Zisk z provozu služeb pokrývá jen asi 60 % nákladů. Dotace a granty za rok 2014 musí být vyčerpány a nové dorazí nejdříve v polovině dubna 2015. Dary, které od vás dostáváme, nám pomáhají krizové období začátku roku překonat. Proto vás prosím, abyste na nás opět v předvánočním čase pamatovali.

Jak nám můžete pomoci? Můžete věnovat finanční dar – převodem na náš účet 7450400257/0100. Dar můžete i přímo přinést do naší kanceláře.

Na nákupu

Můžete pomoci i tím, že nás doporučíte lidem, kteří dar dát mohou, nebo dáte kontakt a zprostředkujete spojení. Můžete také dát dar věcný nebo příspěvek na konkrétní věc – koupit zdravotnický materiál nebo pomůcky, zaplatit kupon MHD, věnovat kancelářské potřeby. Dar charitě je možné odečíst za základu daně, potvrzení vám ráda vystavím. Možnost zveřejnění jména nebo loga dárce na našem webu a propagačních materiálech je

vždy otevřena. Za jakoukoli, i sebe-menší podporu vám budeme velmi vděční.

Přeji vám požehnaný listopad a začátek doby adventní.

Eva Černá
Charita Chodov

PLÁNUJEME

14. 12. Adventní návštěva v Loretě pro malé i velké. (POZOR JE ZMĚNĚNÝ TERMÍN!) Sraz bude v 15.30 před vchodem. Nejprve si představíme Loretu s jejím duchovním poselstvím, následně budeme slavit bohoslužbu slova v kostele Narození Páně. Poté se ještě „zahřejeme“ u horkého čaje a cukroví v refektáři u bratrů kapucínů. Doprovází Dr. theol. Petr Křížek a P. Petr Šleich.

29. 12.–2. 1. 2015 Evropské setkání mládeže v Praze – mladí budou moci objevovat místní křesťanská společenství, která je v jednoduchosti přijmou. Také naše farnost se zapojí do pohostinnosti. **Prosíme v předstihu, abyste si na hosty, během evropského setkání rezervovali čas.**

6. 2. 2015 – Farní ples

7. 2. 2015 – Dětský karneval 15–17 h.

PROUD DŮVĚRY

Žijeme v době, kdy se mnozí ptají: „Ale co je to víra?“ Víra je zcela prostá důvěra v Boha, je to proud důvěry, obnovovaný bez ustání po celý náš život.

Každý člověk může mít pochybnosti. Na tom není nic zneklidňujícího. Měli bychom hlavně naslouchat Kristu, který v hloubi našeho nitra tichým hlasem říká: „Váháš? Nezneklidňuj se. Možná je tvá víra křehká, ale Duch svatý je stále s tebou.“ (...)

Také naše osobní modlitba je prostá. Myslíme si snad, že k modlitbě je zapotřebí mnoho slov? Ne. Víme, že i pár slov, často velmi neobratných, stačí k tomu, abychom mohli Bohu všechno odevzdat, své obavy i své naděje. Jestliže se odevzdáme Duchu svatému, nalezneme cestu, která vede z neklidu k důvěře. (...)

Modlitba nás nevzdaluje od zájmu o svět. Naopak, není nic zodpovědnějšího než modlitba: čím víc žijeme pokornou modlitbou, tím víc jsme vedeni k lásce a k tomu, abychom ji vyjadřovali svým životem.

Bratr Roger z Taizé, Netušená radost, KNA, 2006, s. 22

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561

e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 24. 10. 2014.

Uzávěrka příštího čísla je **14. listopadu 2014**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.